

საქმე # 160100118002506799

საქმე #1/162-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით
26 ნოემბერი 2018 წელი
ქ.ბოლნისი

ბოლნისის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე - **ჯემალ კოპალი--ი**
სხდომის მდივანი - **ვერიკო ნინიაშვი--ი**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გი----- სა-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - აფ--- ში---- (დაბადებული - 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი #2-----, საშუალო გ---თლების მქონე,
ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და
ფაქტობრივად მცხოვრები: მ-----

ადვოკ-ტი - სუ----- ის-----

კვალიფიკ-ცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹
მუხლის მე-2 ნაწი--ის „ბ“ ქვეპუნქტი.

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ
ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივი--ი და რასაც არ მოჰყოლია
ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი,
ჩადენი--ი არასრულწლოვნის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის
მიმართ.

თარჯიმანი - ნა---- იბ-----

სხდომის სახე - ღია

აღწერი--ობით-სამოტივაციო ნაწი--ი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 13 ივნისს, დაახლოებით 21:30 საათზე, მარნეულის რაიონის

სოფელ ყიზლაჯლოში მდებარე ეგ--- ბი-----ასა და აფ--- ში----ს ოჯახის მფლობელობაში არსებულ სახლში, სახლიდან წასვლის მოთხოვნაზე ცოლის უარით გ---წყენებულმა აფ--- ში---მა, მარჯვენა ხელის სახის არეში ორჯერადი დარტყმის გზით ფიზიკურად იძალადა თავისი მეუღლის ეგ--- ბი-----ას მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივი-ი. აღნიშნული ძალადობის ფაქტს შეესწრნენ ეგ--- ბი-----ასა და აფ--- ში----ს არასრულწლოვანი შვი-ები აი--ა და აი-- ში----ები.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამართლომ განიხი-ა რა წარდგენი-ი სისხლის სამართლის საქმის მასალები, მოისმინა დაზარალებულის და მოწმეების ჩვენება, გაანალიზა ისინი საქმეზე შეკრები- მტკიცებულებებთან ერთობლიობაში. თითოეული მტკიცებულება შეაფასა სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. საქმეზე გამოკვლეული ყველა მტკიცებულება ერთობლიობით - აფ--- ში----ს დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით, მიაჩნია, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებების ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, საკმარისია აფ--- ში----ს დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი გ---ჩენის გამოტანისათვის, შესაბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობი-ი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწი-ის „ბ“ ქვეპუნქტით წარდგენი- ბრალდებაში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ აფ--- ში----ს მიერ 2018 წლის 13 ივნისს, დაახლოებით 21:30 საათზე, მარნეულის რაიონის სოფელ ყიზლაჯლოში მდებარე ეგ--- ბი-----ასა და აფ--- ში----ს ოჯახის მფლობელობაში არსებულ სახლში, არასრულწლოვანი შვი-ების თანდასწრებით, ეგ--- ბი-----ას მიმართ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის ფაქტის დასადასტურებლად, ბრალდების მხარემ სასამართლოს დასაკითხად წარმოუდგინა დაზარალებული - ეგ--- ბი-----ა და მოწმეები: აი-- ში----ა აი--ა ში----ა, ელ---- ბო----ე, ეკ- ბუ-----ე, და---- ბო----ე და ბრალდებული აფ--- ში----. დაზარალებულმა ეგ--- ბი-----ამ, მოწმეებმა აი-- ში----ამ, აი--ა ში----ამ და ბრალდებულმა აფ--- ში----მა, საქმის არსებითი განხი-ვისას ჩვენების მიცემაზე უარი გ---ცხადეს.

2.3. საქართველოს სსსკ-ის მე-3 მუხლის 24-ე ნაწი-ის თანახმად, მოწმის ჩვენება არის, მოწმის მიერ სასამართლოში მიცემული ინფორმაცია სისხლის სამართლის საქმის გარემოებათა შესახებ. ამდენად, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოწმის ჩვენება არის სასამართლოში მიცემული ინფორმაცია და გ--- ჩენის გამოტანის დროს გამოყენებული უნდა იქნეს სწორედ მოწმის მიერ

სასამართლოში მიცემული ჩვენება.

2.4. საქართველოს შიდა კ-ნონმდებლობიდან და ადამი--ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს ზემოაღნიშნული პრეცედენტებიდან გამომდინარე სასამართლო მოკლებულია სამართლებრივ შესაძლებლობას გამოიყენოს გამოძიების ეტაპზე შედგენი--ი დაზარალებულის ეგ--- ბი-----ას და მოწმე აი-- და აი--ა ში----ების გამოკითხვის ოქმები და საფუძვლად დაუდოს აფ--- ში----ს მიერ არასრულწლოვანი შვი--ების თანდასწრებით ეგ--- ბი-----ას მიმართ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის ფაქტის დადგენას.

2.5.. რაც შეეხება ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოსათვის წარმოდგენი-- სხვა მტკიცებულებებს, სასამართლო ყურადღებას შეაჩერებს სხდომაზე გამოკვლეული თითოეული მტკიცებულების შინაარსზე და განმარტავს, თუ რომელი ფაქტების დადგენის შესაძლებლობას იძლევა ერთობლივად და ინდივიდუალურად აღნიშნული მტკიცებულებები, კერძოდ:

2.6. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა მარნეულის შს რაიონული სამმართველოს გამომძიებელმა ეკ- ბუ-----ემ განმარტა, რომ 2018 წლის 14 ივნისს მარნეულის შს რაიონულ სამმართველოში შევიდა შეტყობინება ეგ--- ბი-----ას მიმართ განხორციელებულ ფიზიკური ძალადობის ფაქტზე, რომელსაც შეესწრნენ მისი არასრულწლოვანი შვი--ები აი-- და აი--ა ში----ები. მის მიერ, მოწმის სახით გამოკითხული იქნენ არასრულწლოვანი ბავშვები, რომლებმაც დაკითხვისას დაადასტურეს აფ--- ში----ს მიერ ეგ--- ბი-----ას მიმართ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის ფაქტი.

2.7. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა მარნეულის შს რაიონული სამმართველოს გამომძიებელმადა--- ბო-----ემ განმარტა, რომ 2018 წლის 14 ივნისს მარნეულის შს რაიონულ სამმართველოში შევიდა შეტყობინება ეგ--- ბი-----ასაგან, რომელმაც გ---ცხადა, რომ მისმა ქმარმა აფ--- ში----მა მას მიაყენა სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა. ეგ--- ბი-----ამ მოწმის სახით დაკითხვისას განმარტა, რომ აფ--- ში----ს მიერ მის მიმართ განხორციელებულ ძალადობის ფაქტს შეესწრნენ მისი არასრულწლოვანი შვი--ები, ეგ--- ბი-----ა გადაყვანი--ი იქნა ექსპერტიზაზე. იმავე დღეს აფ--- ში---- გამოცხადდა სამმართველოში, რა დროსაც იგი დააკ-ვეს. ამის შემდეგ გამომძიებელ ეკ- ბუ-----ის მიერ გამოკითხული იქნენ ეგ--- ბი-----ასა და აფ--- ში----ს არასრულწლოვანი შვი--ები. მანვე დაადასტურა მის მიერ ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების სისწორე.

2.8. მოწმე ელ----- ბო-----ემ (მარნეულის შს რაიონული სამმართველოს გამომძიებელი) სასამართლო სხდომაზე დაკითხვისას დაადასტურა მის მიერ ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების სისწორე.

2.9. საქართველოს სსსკ-ის 243-ე მუხლით, რომლის 1-ლი ნაწი—ის შესაბამისად, თუ მოწმე არ გამოცხადდა სასამართლოში საქმის არსებითი განხი—ვის სხდომაზე ჩვენების მისაცემად, მისი გამოკითხვის გზით მიღებული ინფორმაციის ან გამოძიების დროს ამ კოდექსის 114-ე მუხლის შესაბამისად მიცემული ჩვენების საქმის არსებითი განხი—ვის სხდომაზე საჯაროდ წაკითხვა, აგრეთვე მიღებული ინფორმაციის/ჩვენების აუდიო ან ვიდეოჩანაწერის მოსმენა (დემონსტრირება) დასაშვებია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მოწმე გარდაიცვალა, საქართველოში არ იმყოფება, მისი ადგი—სამყოფელი უცნობია ან ამოწურულია სასამართლოს წინაშე მისი წარდგენის ყველა გონივრული შესაძლებლობა და გამოკითხვა/დაკითხვა ამ კოდექსით დადგენი—ი წესით ჩატარდა. არ შეიძლება გამამტყუნებელ გ---ჩენს საფუძვლად მხოლოდ აღნიშნული მტკიცებულება დაედოს.

2.10. 2018 წლის 14 ივნისის ვიზუალური დათვალიერების ოქმით დადგენი—ია, რომ ეგ--- ბი-----ას სახის მარჯვენა მხარეს შუბლზე აღენიშნება სიწითლე და სი—ურჯე. მარჯვენა ხელის მტევანზე აღენიშნება დაზი--ებები სიწითლე და სი—ურჯეები. ეგ--- ბი-----ას განმარტებით აღნიშნული დაზი--ებები მას 2018 წლის 13 ივნისს მიაყენა მისმა მეუღლემ აფ--- ში----მა.

2.11. **სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 14 ივნისს #004158018 დასკვნის თანახმად (ექსპერტი მირი-- ლე-----ე):** გარეგანი დათვალიერებით 14.06.2018 წ. აღენიშნება ნაკვეთი ჭრი—ობები მარჯვენა სხივ-მაჯის და მტევნის მიდამოებში აღნიშნული დაზი--ებები განვითარებულია მჭრელი წედაპირის მქონე საგნის მოქმედებით და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება წინასწარ ცნობებში მითითებულ თარიღს.

2.12. სასამართლო ასევე აღნიშნავს, რომ ბრალდებულმა საქმის არსებითი განხი—ვის დროს გამოიყენა დუმი—ის უფლება და სასამართლოს არ მისცა ჩვენება. საქართველოს სსსკ-ის 38-ე მუხლის მე-4 ნაწი—ის თანახმად, ბრალდებულს შეუძლია ნებისმიერ დროს გამოიყენოს დუმი—ის უფლება. თუ ბრალდებული ირჩევს დუმი—ის უფლებას, ეს არ შეიძლება შეფასდეს მისი ბრალეულობის დამადასტურებელ მტკიცებულებად. ამდენად, ბრალდებულის მიერ დუმი—ის უფლებით სარგებლობა ვერ იქნება გამოყენებული მის წინააღმდეგ და ვერ შეფასდება მისი ბრალეულობის დამადასტურებელ მტკიცებულებად.

ბრალდებულმა საბოლოო სიტყვაში განმარტა, რომ იგი ეთანხმება მისი ინტერესების დამცველი ადვოკ-ტის შუამდგომლობას მის მისერ გამამართლებელი გ---ჩენის გამოტანასთან დაკ-ვშირებით.

2.13. აფ--- ში----ს მიმართ ბრალად შერაცხული დანაშაულის ჩადენა ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: მოწმეების - ეკ- ბუ-----ის, და---- ბო-----ის, ელ----- ბო-----ის ჩვენებებს, ვიზუალური დათვალიერების ოქმს, სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 14 ივნისს სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №004158018 დასკვნას.

2.14. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი გ---ჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი გ---ჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.15. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადამი--ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთან დაკავშირებით, ადამი--ის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილი სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღინიშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებული“.

2.16. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკრა და ურთიერთშეთანხმებული დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.17. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამი--ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამი--ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი

სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კ-ნონმდებლობა (იხ. ადამი--ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრი--ის გადაწყვეტი--ება საქმეზე Bulychyev v. Russia, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.18. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, ასევე მოწმეების მიერ სასამართლო სხდომაზე მიცემულ ჩვენებას აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია გ---ჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1 სასამართლო განმარტავს, რომ კ-ნონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივი--ი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ხოლო საქართველოს სსკ-ის მე-11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ კოდექსის (იგულისხმება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსი) მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: დედა, მამა, პაპა, ბებია, მეუღლე, შვი--ი (გერი), ნაშვი--ები, მინდობით აღსაზრდელი, მშვი--ებელი, მშვი--ებლის მეუღლე, მინდობით აღმზრდელი (დედობი--ი, მამობი--ი), შვი--იშვი--ი, და, ძმა, მეუღლის მშობელი, სიძე, რძალი, ყოფ--ი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევი-- ან ეწეოდნენ ერთი-- საოჯახო მეურნეობას.

3.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ განსახი--ველი დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგი--ი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცი--ებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივი--ი ან ტანჯვა. ამასთან, ამ დროს მნიშვნელოვანია დადგენი--ი იქნეს მიზეზობრივი კ-ვშირი პირის ქმედებებასა და დამდგარ შედეგს შორის, ასევე ის გარემოებაც, რომ პირის მიერ განხორცი--ებულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

3.3. ზემოაღნიშნული ნორმის შინაარსიდან გამომდინარე ნათელია, რომ კ-ნონმდებლის მიერ დაკონკრეტებულია ის აუცი--ებელი პირობები,

რომელთა უტყუარად დადგენის შემდეგ არის შესაძლებელი რომ მოხდეს პირის მიერ ჩადენი—ი ქმედების მოცემული მუხლით დანაშაულად კვალიფიკ-ცია. კერძოდ, აუცი—ებელია დადგენი—ი იქნეს: 1) **სუბიექტთა წრე** (დამნაშავე უნდა იყოს დაზარალებულის ოჯახის წევრი ან **ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევი-- ან ეწეოდნენ ერთი--საოჯახო მეურნეობას**, 2) დამნაშავის მიერ დაზარალებულის მიმართა განხორცი—ებული უნდა იქნეს აღნიშნული მუხლით გათვალისწინებული რომელიმე **ქმედება** (ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი ან დამცირება) და 3) აღნიშნული ქმედებას უნდა მოჰყვეს კონკრეტული **შედეგი** (ფიზიკური ტკივი—ი ან ტანჯვა).

3.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ პირის ბრალდების დადგენი—ებაში აფ— ში—ს მიერ განხორციელებული ქმედების დაკვალიფიცირება ძალადობად სამართლებრივად მართებულია, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლოს საქმეში არსებული მტკიცებულებებით: მოწმეების - ეკ- ბუ—ის, და— ბო—ის, ელ— ბო—ის ჩვენებებებით, ვიზუალური დათვალიერების ოქმით, სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2018 წლის 14 ივნისს სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის №004158018 დასკვნით უტყუარად დადასტურებულად მიაჩნია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ აფ— ში—მა ჩაიდინა ძალადობა, კერძოდ: 2018 წლის 13 ივნისს, დაახლოებით 21:30 საათზე, მარნეულის რაიონის სოფელ ყიზლახლოში მდებარე ეგ— ბი—ასა და აფ— ში—ს ოჯახის მფლობელობაში არსებულ სახლში, სახლიდან წასვლის მოთხოვნაზე ცოლის უარით გ— წყენებულმა აფ— ში—მა, მარჯვენა ხელის სახის არეში ორჯერადი დარტყმის გზით ფიზიკურად იძალადა თავისი მეუღლის ეგ— ბი—ას მიმართ, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივი—ი. აღნიშნული ძალადობის ფაქტს შეესწრნენ ეგ— ბი—ასა და აფ— ში—ს არასრულწლოვანი შვი—ები აი—ა და აი-- ში—ები.

3.5. მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მასალებით, დადგენი—ია, რომ დაზარალებული ეგ— ბი—ა არის ბრალდებულ აფ— ში—ს მეუღლე.

3.6. ამდენად, ბრალდებული აფ— ში— და დაზარალებული ეგ— ბი—ა საქართველოს კ-ნონმდებლობის შესაბამისად ითვლები-- ერთმანეთის ოჯახის წევრებად.

3.7. ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენი—ი ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ აფ— ში—მა ჩაიდინა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივი—ი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით

გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენი—ი არასრულწლოვანის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწი—ის „ბ“ ქვეპუნქტით. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

3.8. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი გ---ჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კ-ნონით დადგენი—ი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება გ---მტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცი—ების საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს „*in dubio pro reo*“, რომლითაც დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამი--ის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.9. ადამი--ის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის თანახმად, ყოველი ადამი--ი აღჭურვი—ია საქმის სამართლი--ი განხი—ვის უფლებით. ადამი--ის ამ ფუნდამენტური უფლების არსი გულისხმობს სასამართლოს მიერ პირის მსჯავრდადებას მხოლოდ უტყუარი და საკმარისი მტკიცებულებების საფუძველზე. ადამი--ის უფლებათა ევროპული სასამართლო ძირითადად ყურადღებას ამახვი—ებს ბრალდებულის უფლებაზე, მოახდინოს მტკიცებულების ავთენტიკურობისა და შინაარსის შედავება. ამის პარალელურად, სასამართლო განსაკუთრებით უსვამს ხაზს მტკიცებულების შინაარსობრივ ხარისხს და მის სანდოობას (როგორც სამართლი--ი განხი—ვის კომპონენტს), რადგან თუკი ეს არ იქნება უზრუნველყოფ—ი, დაირღვევა სამართლის უზენაესობის პრინციპი, რომელიც ევროპული კონვენციის პრეამბულაშია განმტკიცებული ძირითად ღირებულებად. ადამი--ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტი—ებების მიხედვით, უნდა შემოწმდეს, კონკრეტულად მიეცა თუ არა განმცხადებელს შესაძლებლობა, მოეხდინა მტკიცებულებათა ავთენტიკურობისა და მისი გამოყენების შედავების შანსი. დამატებით, მტკიცებულებათა ხარისხი უნდა იქნეს მხედველობაში მიღებული, მათ შორის, ის გარემოებები, რომლებიც ქმნი-- მისი სანდოობის და სიზუსტის ეჭვებს (იარემენკო უკრაინის წინააღმდეგ (*Yaremenko v. Ukraine*), ადამი--ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2008 წლის 12 ივნისის გადაწყვეტი—ება, პუნქტი 76). ევროპული სასამართლოს მიდგომა კონკრეტული მტკიცებულების უარყოფის (ავთენტურობა/შინაარსი) თვალსაზრისით გამომდინარეობს სამართლი--ი განხი—ვის უფლებიდან.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

4.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს გ---ჩენი უნდა იყოს სამართლი--ი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს გ---ჩენი სამართლი--ია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენი--ი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლი--ობის პრინციპს გ---მტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლი--ი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკ-ცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენი--ი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

4.3. გ---ჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლი--ობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენი--ი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკ-ცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენი--ი დანაშაულის სიმძიმესთან.

4.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილს „ბ“ ქვეპუნქტი სასჯელის სახით ითვალისწინებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ორასიდან ოთხას საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე, იარაღთან დაკ-ვშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

4.5. მოცემულ შემთხვევაში, აფ--- ში----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

4.6. გარდა ამისა, სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის კ-ნონის შესაბამის ქცევას სასამართლოში საქმის განხი--ვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენი--ია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, წარსულში არ არის

ნასამართლევი, არის თვითდასაქმებული, რისი გათვალისწინებითაც, სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონი—ად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდან იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფ—ი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. შესაბამისად, სასამართლო თვლის, რომ მოცემულ შემთხვევაში, სასჯელის ყველაზე მკაცრის ზომის - თავისუფლების აღკვეთის - გამოყენება, მიზანშეუწონელია, ვინაიდან, სხვა, ნაკლებად მკაცრი სახე - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა - ზემოთ მითითებული გარემოებებიდან გამომდინარე, უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს და ამოცანებს. სწორედ ამიტომ, სასამართლოს მიაჩნია, რომ დანიშნული სასჯელი - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა - არის თანაზომიერი და პროპორციული ბრალდებულის პიროვნებასა და ჩადენი—ი დანაშაულის სიმძიმესთან, რაც ჩადენი—ი დანაშაულის სიმძიმის, მისი საზოგადოებრივი საშიშროებისა და აფ— ში—ს პიროვნების გათვალისწინებით, სრულად შეესაბამება სამართლი—ობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცი—ებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის ინტერესს.

5. ნივთმტკიცების, აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

აფ— ში—ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს. გირაოს თანხა დაუბრუნდეს მის შემტანს გ—ჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში.

სარეზოლუციო ნაწი—ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 209-ე-216-ე, 258-ე-260-ე, 268-ე-269-ე, 271-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებით, სსკ-ის 44-ე, 62-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

1. აფ— ში—ს ცნობი— იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწი—ის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 220 (ორას ოცი) საათის ვადით.
2. საქართველოს სსკ-ის 62-ე მუხლის მე-3 ნაწი—ის შესაბამისად, აფ— ში—ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - 2018 წლის 14 ივნისიდან - 2018 წლის 15 ივნისის ჩათვლით.

3. საქართველოს სსკ-ის 44-ე მუხლის თანახმად მსჯავრდებულ აფ--- ში---ს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის სახე განუსაზღვროს საქართველოს სასჯელაღსრულებისა და პრობაციის სამინისტროს - სსიპ არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნულმა სააგენტომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.
4. აფ--- ში-----ს მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმეს. გირაოს თანხა დაუბრუნდეს მის შემტანს გ---ჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში.
5. გ---ჩენი კ-ნონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.
6. გ---ჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალი--ი